Hulevesisopimus

Yleisten alueiden prosenttiosuuksien laskeminen

1 Johdanto

Vuonna 2014 voimaan astuneet vesihuoltolainsäädännön eli vesihuolto- sekä maankäyttö- ja rakennuslain, muutokset aiheuttavat muutostarpeita hulevesien hallinnan ja kustannusten järjestelyihin. Vesihuoltolain mukaan kunta voi päättää, että vesihuoltolaitos huolehtii tietyllä alueella huleveden viemäröinnistä. Mikäli hulevesien viemäröinnistä huolehtii vesihuoltolaitos, se perii kunnalta kustannuksia vastaavan korvauksen yleisten alueiden hulevesien viemäröinnistä. Kustannuksilla tarkoitetaan huleveden viemäröinnin uus- ja korjausinvestointeja, ylläpitokuluja sekä muita kustannuksia (HE 218/2013 vp). Yleisiä käytäntöjä tai periaatteita kunnan ja vesihuoltolaitoksen välisen korvauksen määrittämiseen ei ole vielä olemassa. (Vesilaitosyhdistyksen monistesarja nro 40, 2015)

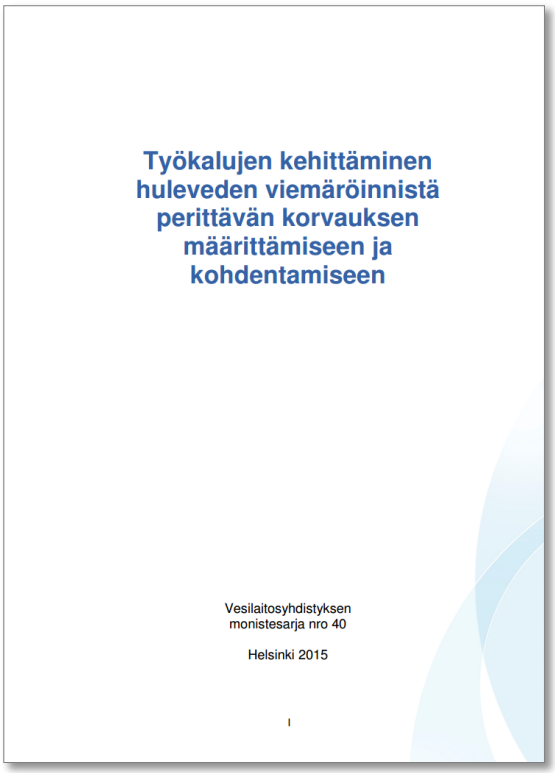

Kuva 1. Vesilaitosyhdistyksen monistesarja nro 40, 2015. "Työkalujen kehittäminen huleveden viemäröinnistä perittävän korvauksen määrittämiseen ja kohdentamiseen"

Vesilaitosyhdistyksen (VVY) monistesarjassa (nro 40, 2015) on esitetty kolme laskentamallia, joilla huleveden viemäröinnin kustannusten määrä ja jakautuminen kunnan yleisten alueiden ja muiden kiinteistöjen välille pystyttiin määrittämään. Laskentamallit ovat pinta-aloihin perustuvia malleja ja kaikissa laskentamalleissa kunnan osuus hulevesikustannuksista lasketaan pinta-alaan perustuen. Periaatteena on, että yleisten alueiden pinta-alan osuus kokonaispinta-alasta hulevesiviemäröidyllä alueella muodostaa kunnan maksuosuuden. Laskentamallien kehittämisen ohjausryhmässä olivat mukana Suomen vesilaitosyhdistys, Suomen Kuntaliitto ry sekä vesihuoltolaitosten että kuntien edustajia Kouvolasta, Turusta ja Tuusulasta.

HSY:n ja sen jäsenkuntien yleisten alueiden prosenttiosuuksien tarkastelu tehtiin yhteistyössä HSY:n Seutu- ja ympäristötiedon sekä Vesihuollon kanssa. Tarkasteluun valittiin VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) kaksi laskentamallia, jotka perustuivat ainoastaan pinta-alojen vertailuun. Kolmas malli perustui pinta-alojen vertailun lisäksi myös pintavaluntaan, mutta se päätettiin jättää pois, sillä se oli vaatinut enemmän paikkatietolinsenssejä ja –osaamista. Pelkkiin pinta-aloihin perustuvat mallit antoivat VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) mukaan samansuuntaisia tuloksia kuin työläämpi valuma-alueisiin perustuva malli. Monistesarjassa (nro 40, 2015) lisäksi todettiin, että jo vähäisilläkin lähtötiedoilla ja yksinkertaisella tarkastelulla saadaan hyvä kuva tilanteesta.

2 Laskentamallit

2.1 HSY:n huleveden viemäröintialue

Huleveden viemäröintialue muodostaa sen alueen, jolta HSY:lle muodostuu kustannuksia huleveden viemäröinnistä. Laskentamalleissa huleveden viemäröintialue muodostettiin seuraavasti:

Perusperiaatteena huleveden viemäröintialue muodostuu niistä kiinteistöistä, jotka ovat alle 20 metrin päässä hulevesiviemärin runkolinjan keskilinjasta. Asemakaava-alueilla kiinteistöt kuuluvat kokonaan huleveden viemäröintialueeseen, mutta asemakaava-alueiden ulkopuolella huleveden viemäröintialueeseen kuuluvat kiinteistöistä vain ne osat, jotka ovat alle 100 m päässä hulevesiviemärin runkolinjan keskilinjasta.

2.2 Laskentamallien rakentaminen

2.2.1 Aineiston kerääminen

Hulevesiputkiverkosto saatiin HSY:n ajantasaisesta verkkotietojärjestelmästä. Avo-ojia ei huomioitu laskennassa, sillä tieto oli liian puutteellista niin HSY:n kuin jäsenkuntien osalta.

Kiinteistöt poimittiin seudullisesta perusrekisteristä Espoon sekä Kauniaisten osalta kuntarekisteritilanteesta 23.10.2015 ja Helsingin sekä Vantaan osalta rekisteritilanteesta 4.11.2015. Yleisten alueiden luokkaan kuuluvista kiinteistöistä poimittiin ne, joiden omistajatietona oli Helsingin, Espoon, Vantaan tai Kauniaisten kaupunki.

Valtion alueet kerättiin myös Seudullisesta perusrekisteristä 17.12.2015.

Seudullisesta maanpeiteaineistoista haettiin viherpinta, jossa kasvillisuus oli jaettu alle ja yli 2-metriseen kasvillisuuteen. Maanpeiteaineisto perustuu vuoden 2013 seudullisiin ortoilmakuviin.

2.2.2 Aineiston tarkastaminen

Lähtötilanne

Haetun paikkatietoaineiston massa oli valtava ja osin vääristi todellista hulevesien viemäröinnin tilannetta. Lähtötilanteessa koko huleveden viemäröintialueen pinta-ala oli noin 535 km^2 ja kiinteistöjen lukumäärä 67 052 mukaan lukien yleiset alueet ja valtion alueet. Kuva 2 havainnollistaa aineiston huleveden viemäröintialueen lähtötilannetta kiinteistörajojen mukaan. Ennen varsinaista yleisten alueiden prosenttiosuuksien laskentaa, paikkatietoaineisto käytiin läpi tapauskohtaisesti ja paikkatietoaineistoa tarkasteltiin valituilla kriteereillä mahdollisimman realistiseksi. Paikkatietoaineiston läpikäynti oli systemaattisista kaikille jäsenkunnille ja kriteereiksi valittiin:

i. Asemakaava-alueen vertaaminen koko huleveden viemäröintialueeseen
ii. Rannikkoalueiden tarkempi rajaaminen
iii. Valtion alueiden tunnistaminen ja poistaminen aineistosta
iv. Helsingin sekaviemäröinnin erottaminen huleveden viemäröintialueesta
v. Läpäisevyyden vaikutuksen huomioiminen huleveden muodostumisessa
vi. Tarkempi kiinteistöjen tarkastelu pinta-alaan perustuen

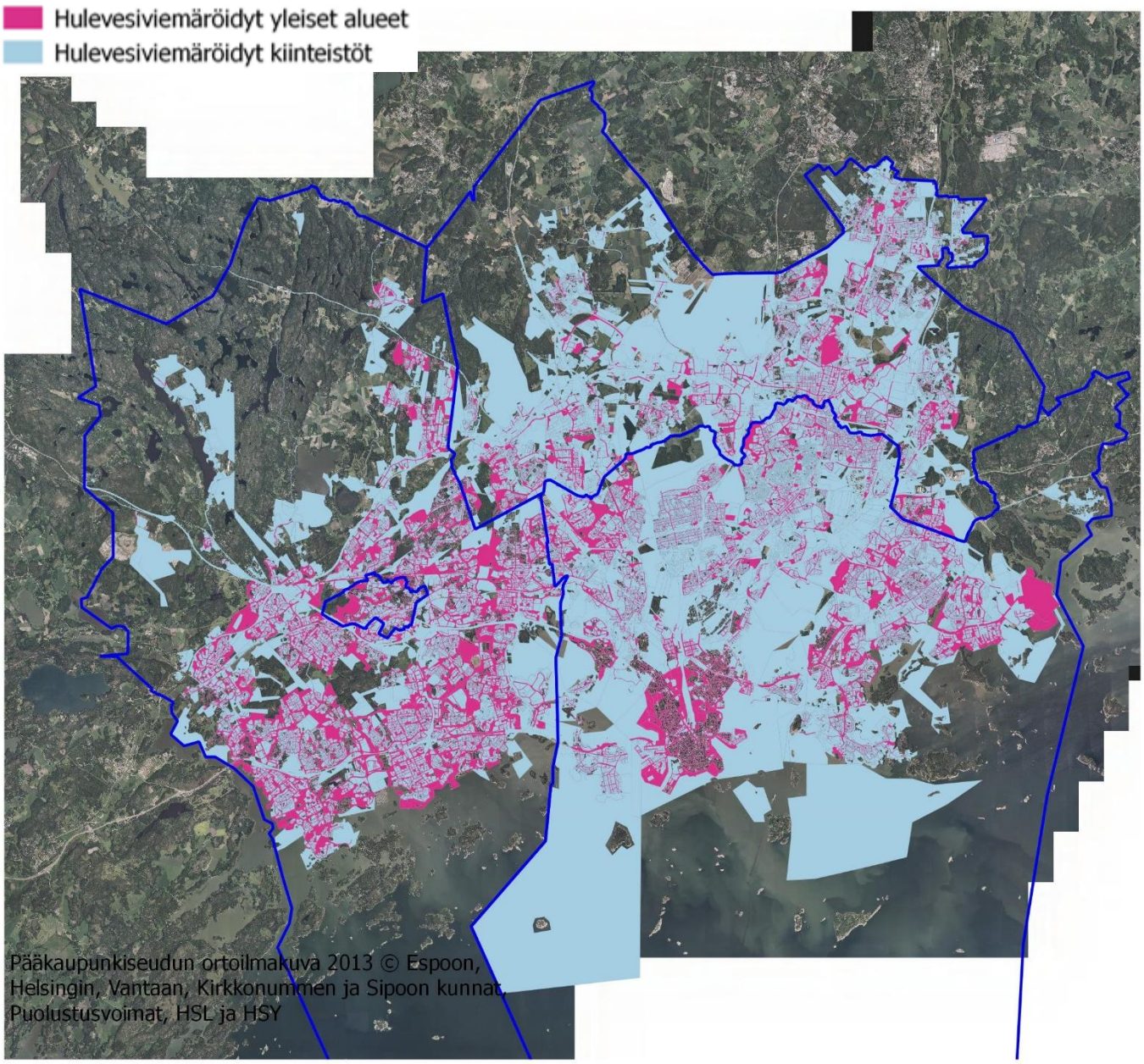

Kuva 2. Lähtötilanne ennen paikkatietoaineiston tarkempaa läpikäymistä

i. Asemakaava-alueen vertaaminen koko huleveden viemäröintialueeseen

VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) yleisten alueiden pinta-alojen tarkastelu tehtiin vain asemakaava-alueelle. HSY:n viemäröintialue ei rajoitu pelkästään asemakaava-alueelle vaan hulevesiverkostoa on myös haja-asutusalueella. Tässä raportissa tarkastelu tehtiin koko huleveden viemäröintialueelle kohdan 2.1. periaatteiden mukaan. Kuvassa 3 on osoitettu huleveden viemäröintialue asemakaava-alueella (vihreällä) sekä asemakaava-alueen ulkopuolisella haja-asutusalueella (sinisellä).

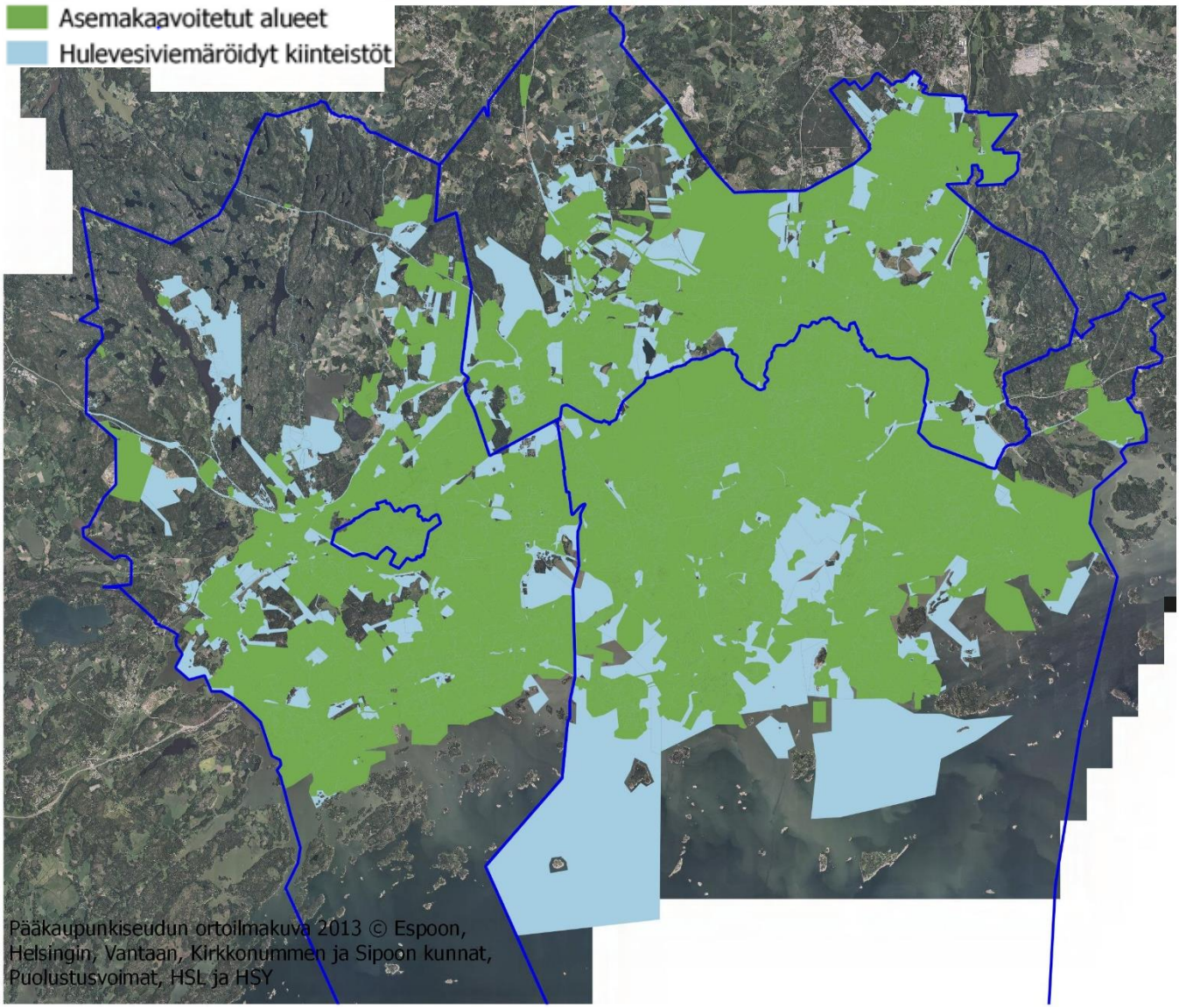

Kuva 3. Huleveden viemäröintialue, jossa eritelty asemakaava-alue (vihreä) ja asemakaavan ulkopuolinen alue (sininen)

ii. Rannikkoalueiden tarkempi rajaaminen

Pääkaupunkiseudulla on paljon kiinteistöjä, jotka rajautuvat rannikolle ja näissä kiinteistöissä kiinteistörajat ovat osin myös vesialueella. Rannikkoalueeseen rajautuvat kiinteistöt käytiin läpi tapauskohtaisesti ja kiinteistöjen kiinteistörajat rajattiin käsin paikkatieto-ohjelmalla. Esimerkkinä tästä on Länsi-Helsingissä sijaitseva Lehtisaari kuvassa 4. Kuvassa 4 vasemmalla on esitetty kiinteistöjen rajat ennen rajausta ja oikealla kiinteistöjen rajat rajauksen jälkeen.

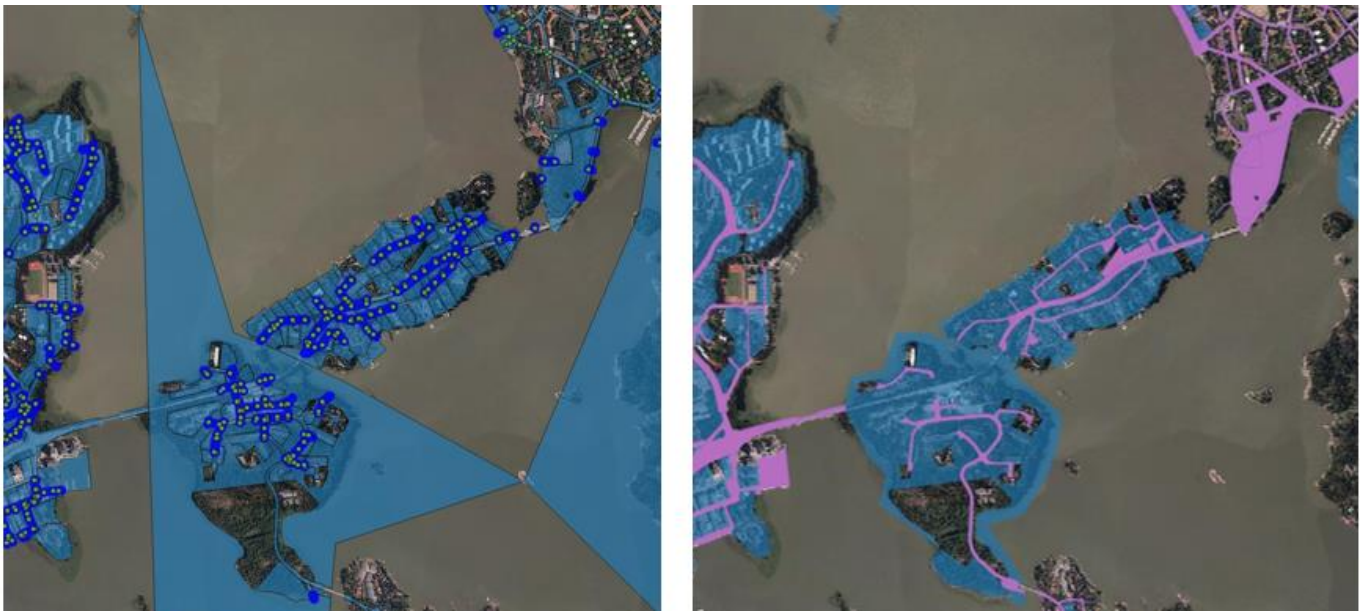

Kuva 4. Rannikkoalueiden kiinteistörajaukset, esimerkkinä Lehtisaari. Kuvassa vasemmalla on esitetty kiinteistöjen rajat ennen rajausta ja oikealla kiinteistöjen rajat rajauksen jälkeen.

iii. Valtion alueiden tunnistaminen ja poistaminen aineistosta

Aineistoa läpi käytäessä myös valtion alueet, kuten rata-alueet ja valtatiet (jotka pystyttiin tunnistamaan paikkatietoaineistoon perustuen), jätettiin tarkastelun ulkopuolelle VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) ohjeistuksen mukaan. Kuvassa 5 on havainnollistettu valtion alueet huleveden viemäröintialueella.

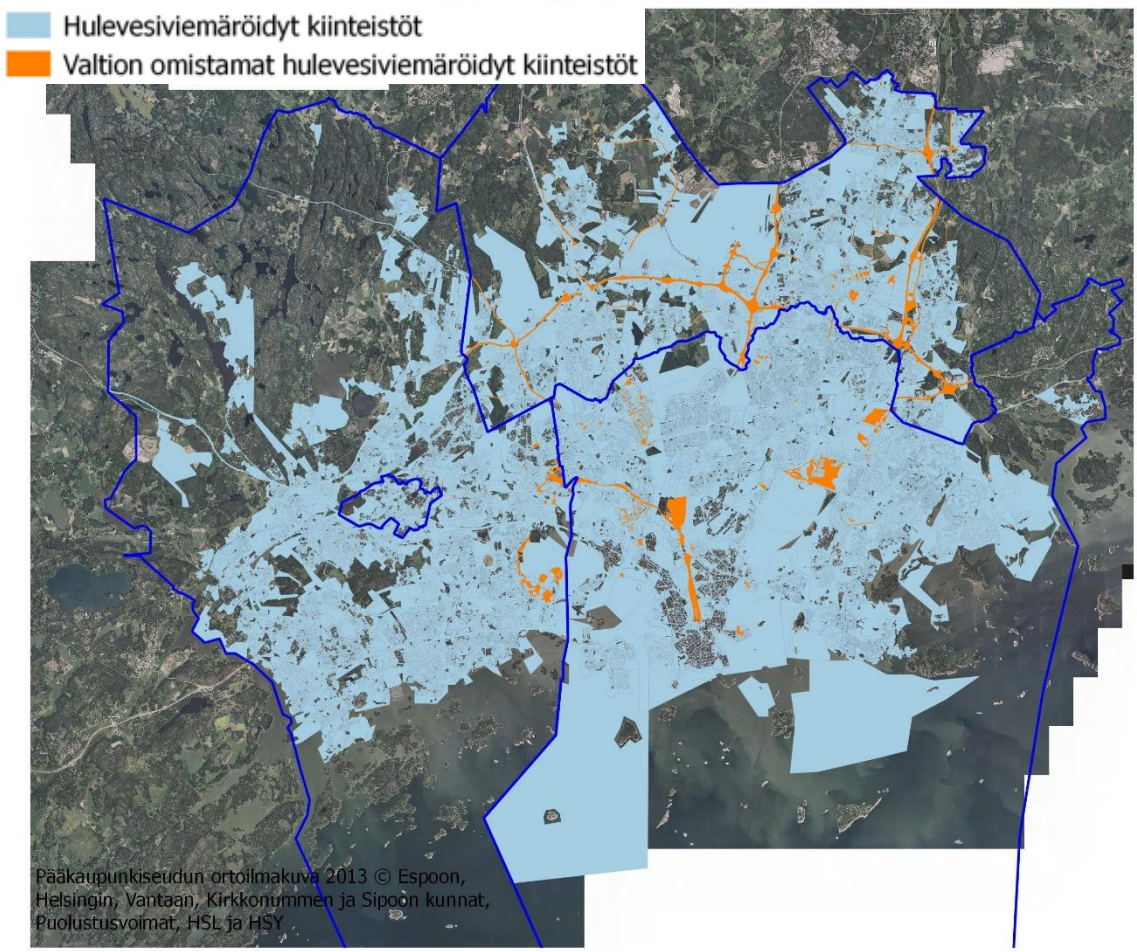

Kuva 5. Valtion alueet huleveden viemäröintialueella

iv. Helsingin sekaviemäröinnin erottaminen huleveden viemäröintialueesta

Helsingin kantakaupungissa sekä osin Munkkiniemessä, Käpylässä ja Herttoniemessä on sekavesiviemäröintiä, mikä ei lähtökohtaisesti ole hulevesien hallintaa. Sekaviemäröinnin alueella on myös osittain hulevesiviemäriputkia, mutta ne johtavat hulevedet sekaviemäreihin, jolloin ne katsottiin olevan sekaviemäröintiä. Sekaviemäröinti rajattiin tarkastelusta pois kuvan 6 mukaan ja siitä tehdään erillinen tarkastelu yhteistyössä HSY:n verkkopalveluiden kanssa.

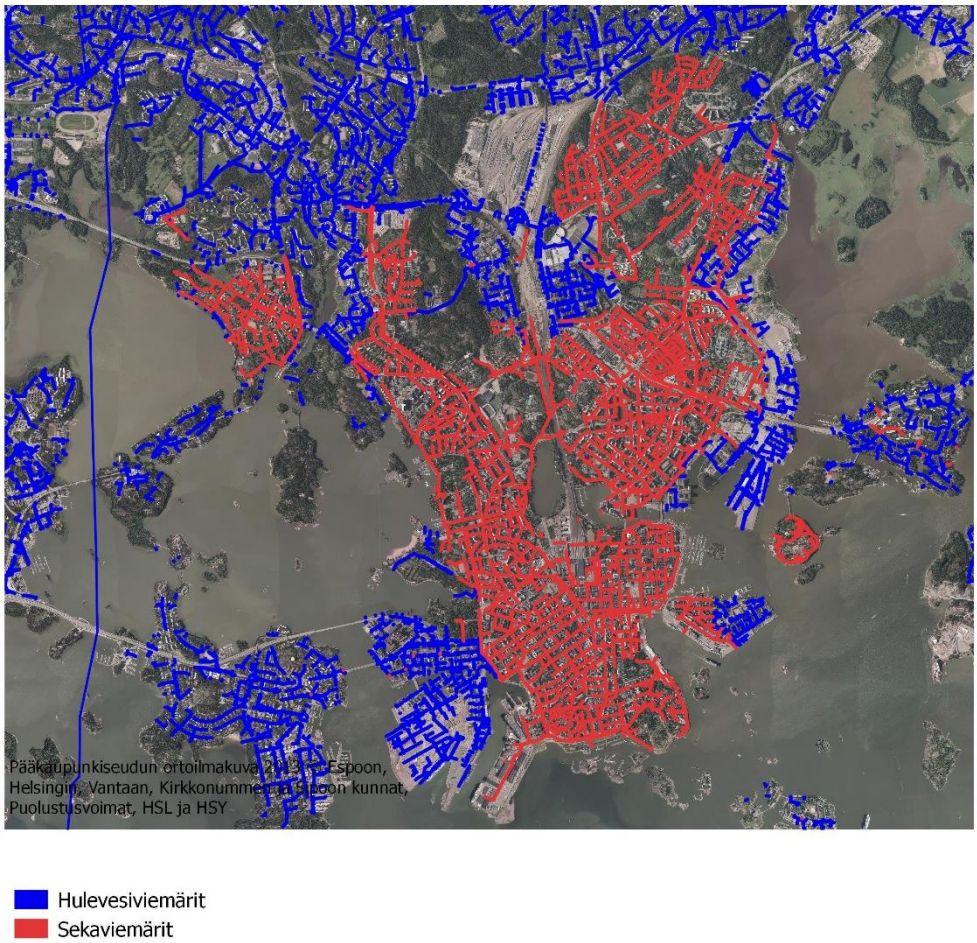

Kuva 6. Helsingin sekaviemäröity alue

v. Läpäisevyyden vaikutuksen huomioiminen huleveden muodostumisessa

Erityisesti asemakaava-alueen reunoilla, osa kiinteistöistä oli vielä toistaiseksi kaavoitettua metsää ja niiltä ei varsinaisesti vesihuoltolain määritelmän mukaan muodostu hulevettä. Tarkastelussa poistettiin koko viemäröintialueelta, mukaan lukien yleiset alueet, kaikki yli 2-metrinen kasvillisuus. Alle 2-metrinen kasvillisuus päätettiin jättää, sillä koko huleveden viemäröintialueella on myös paljon urheilupuistoja tai rakennettuja virkistysalueita. VVY:n monistesarjassa (nro 40, 2015) todetaan, että yleisten alueiden kuivatusratkaisuissa on eroja ja esimerkiksi urheilukentät ja torit ovat usein kuivattu salaojin, jotka eivät näy verkostokartoissa, mutta joista hulevedet johdetaan hulevesiviemäriin.

Kuvassa 7 on esitetty, kuinka maanpeiteaineiston avulla tunnistettiin huleveden viemäröintialueen viheralueet. Kuvissa 8-9 on havainnollistettu esimerkkialueita eri jäsenkuntien asemakaavan reunoilla olevista kiinteistöistä. Poistamalla yli 2-metrinen kasvillisuus koko huleveden viemäröintialueelta, mukaan lukien yleisiltä alueilta, saatiin poistettua mm. asemakaavan reunoilla olevat kaavoitetut, mutta rakentamattomat kiinteistöt.

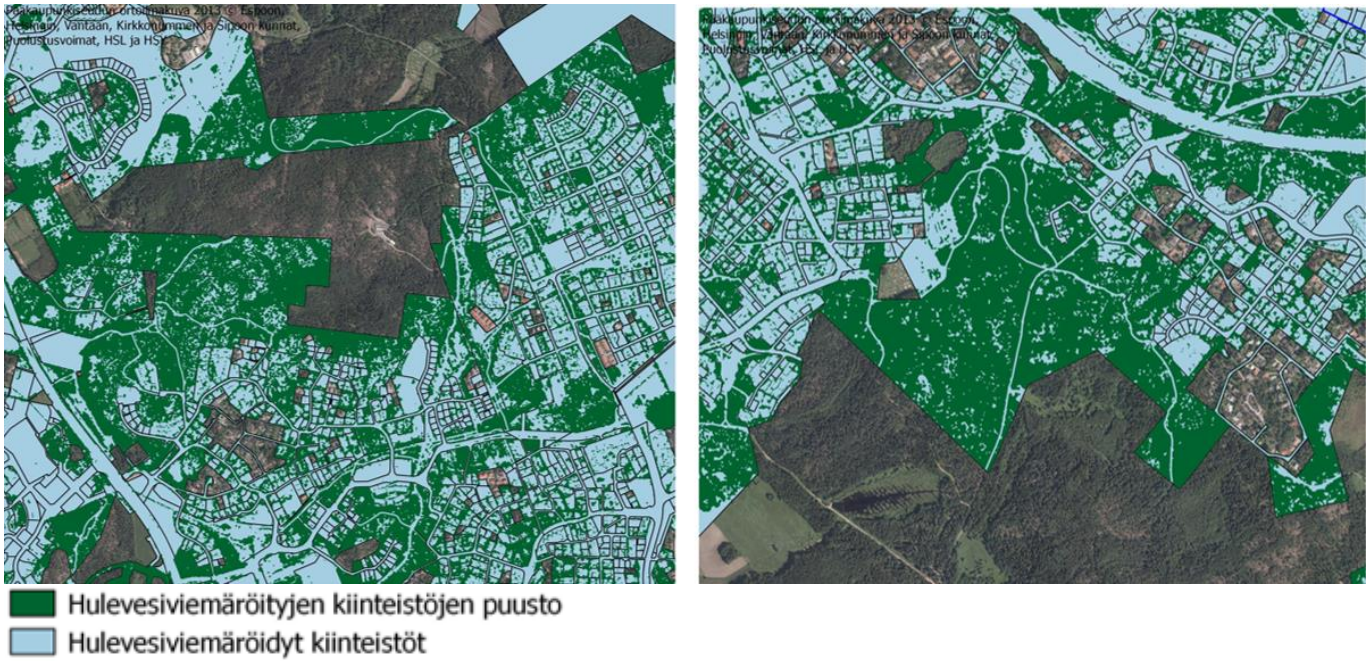

Kuva 7. Seudullisen paikkatietoaineiston hyödyntäminen puuston osalta. Kuvassa vasemmalla on Espoon Tillinmäki ja oikealla on Espoon Keskuspuisto.

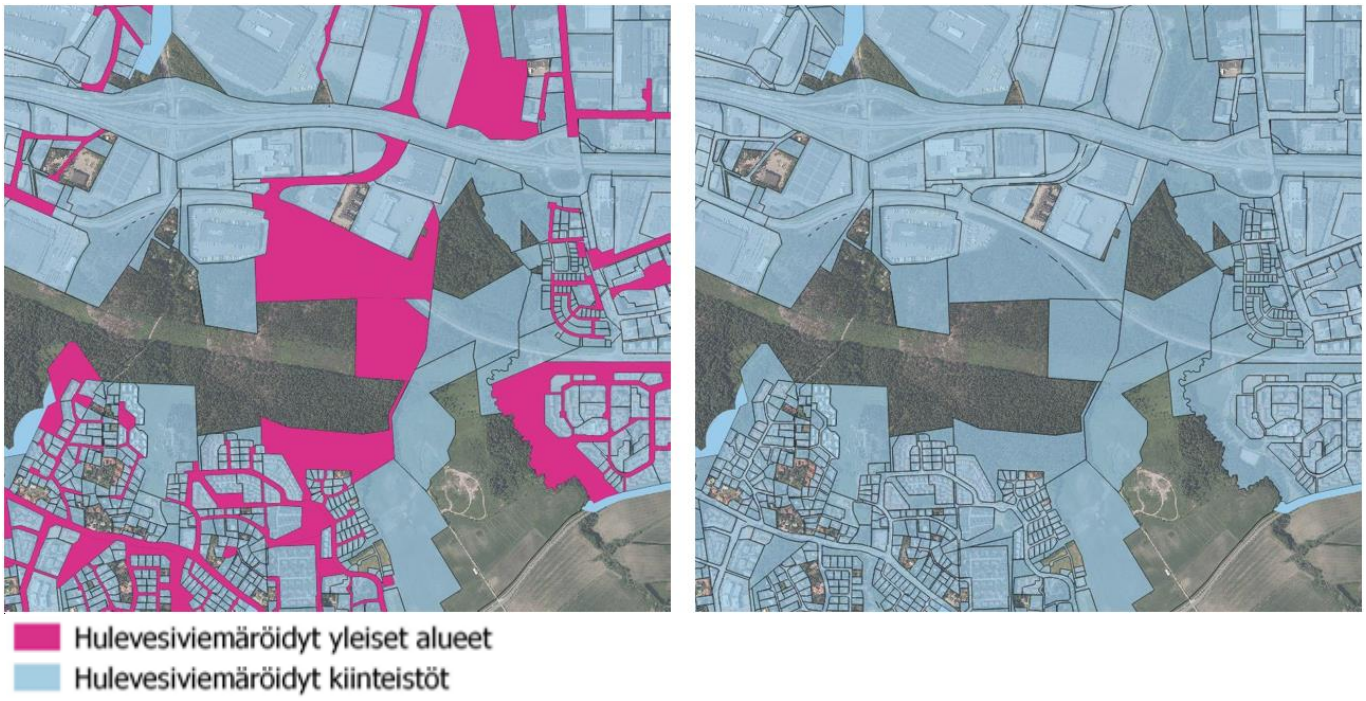

Kuva 8. Asemakaava-alueen reuna-alueet, Vantaan Tuupakka. Kuvassa oikealle on esitetty kaikki kiinteistöt ja vasemmalla kiinteistöistä osoitettu yleiset alueet.

Kuva 9. Asemakaava-alueen reuna-alueet, Helsingin Viikki. Kuvassa oikealle on esitetty kaikki kiinteistöt ja vasemmalla kiinteistöistä osoitettu yleiset alueet.

vi. Tarkempi kiinteistöjen tarkastelu pinta-alaan perustuen

Edellä mainittujen rajausten lisäksi huleveden viemäröintialueelle jäi vielä mahdollisia virheitä. Paikkatietoaineisto päätettiin käydä vielä tapauskohtaisesti läpi pinta-aloihin perustuen. Aluksi käytiin läpi kaikki yli 1 km^2:n kiinteistöt (joita oli 19 kpl), sen jälkeen tarkasteltiin kaikki 0,5-1,0 km^2:n kiinteistöt (joita oli 59 kpl) ja lopuksi vielä kaikki 0,3-0,5 km^2:n kiinteistöt (joita oli 135 kpl). Kuvassa 10 on havainnollistettu yli 1 km^2:n kiinteistöt. Raportin liitteenä (1) on lista jäsenkunnittain kiinteistöistä, mitkä poistettiin huleveden viemäröintialueesta.

Erikseen on hyvä mainita vielä, että Finavia jätettiin tarkastelusta pois, sillä Vantaan Vesi liikelaitos on allekirjoittanut sopimuksen (26.8.2009) Suomen valtion/Ilmailulaitoksen kanssa sekä Vuosaareen satama, mikä on yksityinen kiinteistö ja hoitaa itsenäisesti hulevesien hallinansa.

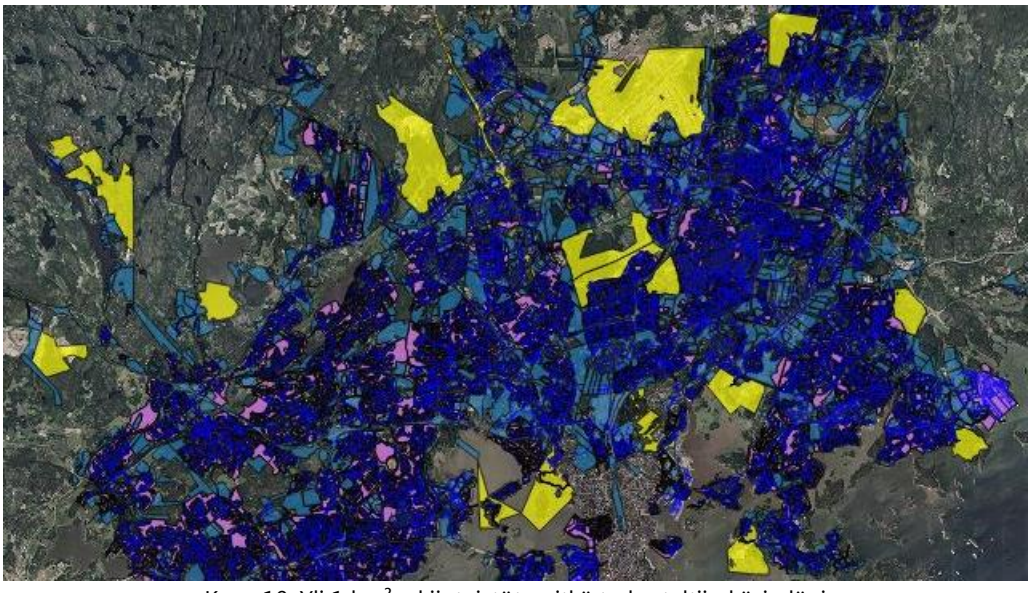

Kuva 10. Yli 1 km^2:n kiinteistöt, mitkä tarkasteltiin käsin läpi

Lopputulos

Edellä mainittujen tarkistusten jälkeen saatiin kuvan 11 mukainen paikkatietoaineisto, jonka perusteella suoritettiin lopullinen laskenta. Kauniaisten kohdalla vielä yksityiskohtaisempi tarkastelu olisi ehkä ollut tarpeen, sillä sen huleveden viemäröintialueen pinta-ala on alle 1 % koko jäsenkuntien huleveden viemäröintialueesta, mutta kaikkia jäsenkuntia päätettiin kohdella tasapuolisesti ja samat tarkastelun rajaukset koskivat myös Kauniaista.

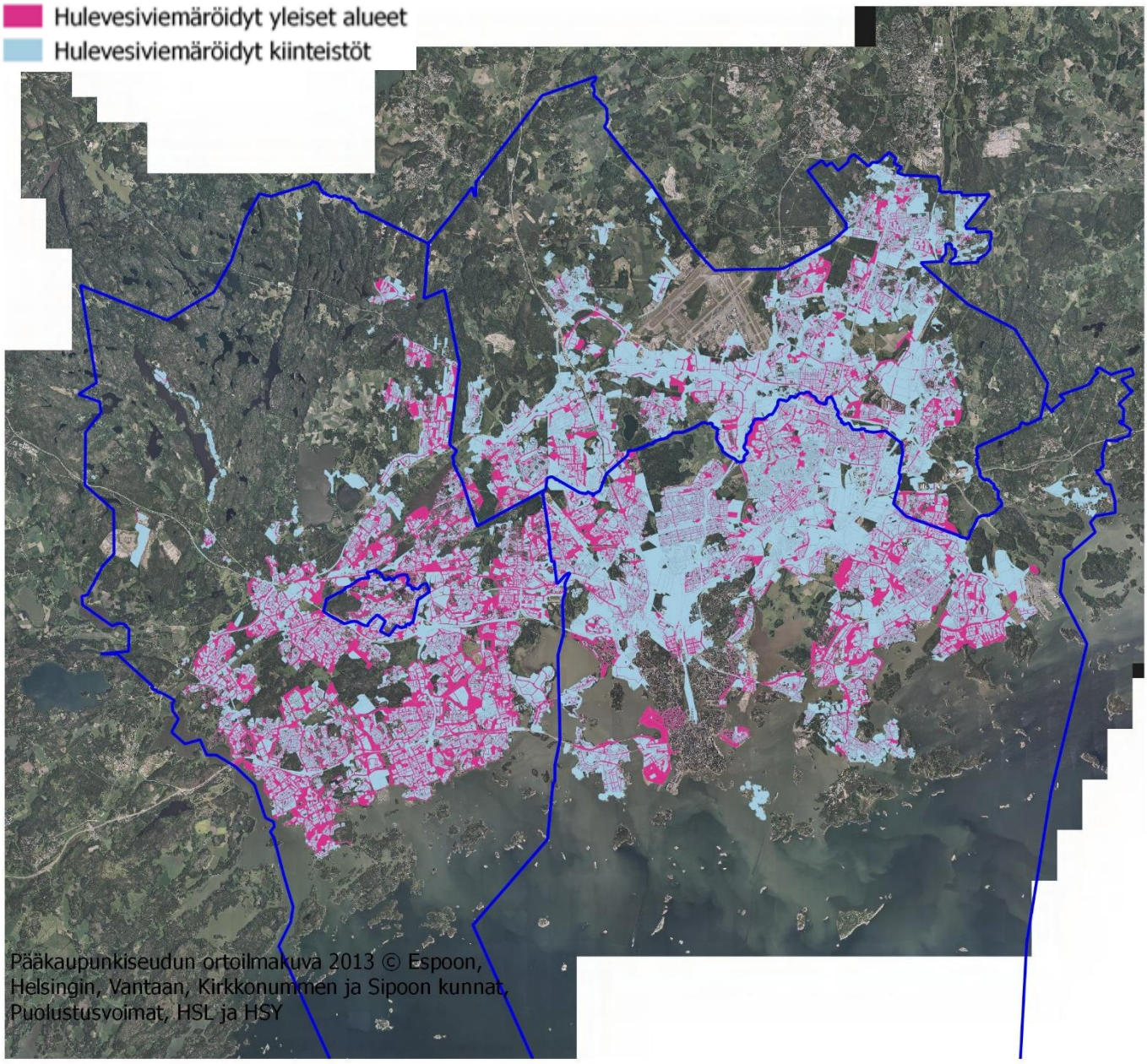

Kuva 11. Lopputilanne paikkatietoaineiston läpikäymisen jälkeen

2.2.3 Laskentamallit

Perusperiaate

Molemmissa laskentamalleissa koko huleveden viemäröintialueen muodostivat kiinteistöt, jotka sijaitsivat 20 metrin päässä hulevesiviemäriputken keskilinjasta. Hulevesiviemäriputken ympärille luotiin 20 metrin bufferi ja jos kiinteistöstä jokin osa sijaitsi bufferin sisällä, oletettiin kiinteistön kuuluvan huleveden viemäröintialueeseen kuvan 12 mukaan. Tähän käytettiin FME:n Spatial relator –työkalua, jolla valittiin ne kiinteistöt, jotka ns. leikkasivat 20 metrin bufferia. Koska osa kiinteistöstä oli moniosaisia, ne purettiin aluksi jokainen omaksi polygonikseen.

Kuva 12. Hulevesiviemäröidyt kiinteistöt huleveden viemäröintialueella (Nyökkiö, Espoo)

HSY:n koko huleveden viemäröintialueen rajaus oli sama molemmissa malleissa. A- ja B-malli erosivat toisistaan jäsenkuntien yleisten alueiden rajauksen osalta.

A-malli

A-malli perustui siihen, että yleisistä alueista otettiin mukaan vain kiinteistöjen hulevesiviemäriputkea lähellä olevat alueet. Yleiset alueet rajattiin FME:llä niin, että tulosaineistoon tulivat vain 20 metrin sisällä hulevesiviemäriputkesta olevat alueet käyttäen Clipper-työkalua. Yleisten alueiden yli 20 metrin ulkopuolista aluetta ei otettu laskennassa huomioon. Kuvassa 13 on havainnollistettu A-mallin toimintaperiaate.

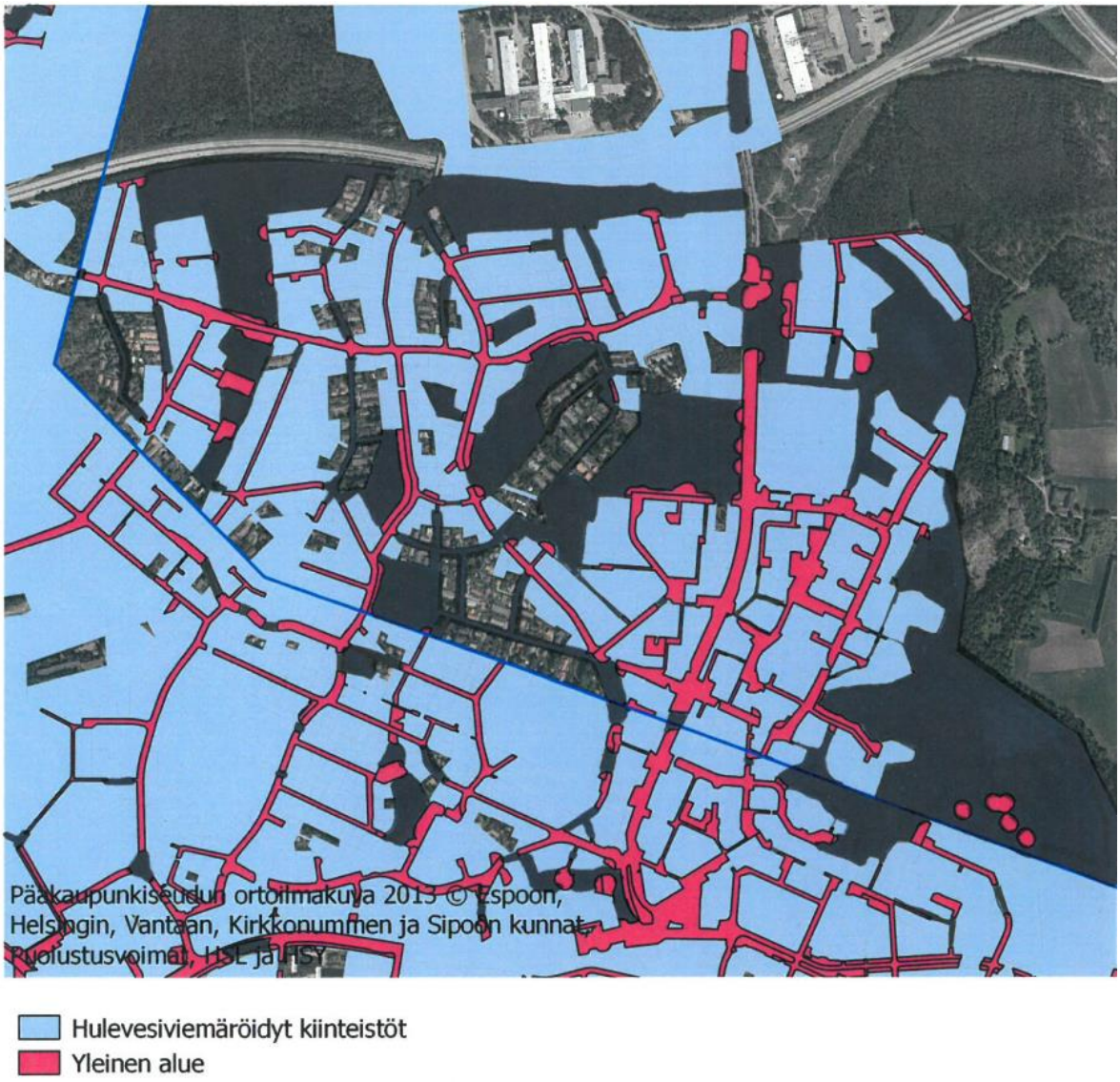

Kuva 13. Yleisten alueiden hulevesiviemäröity osuus A-mallilla

B-malli

B-mallissa yleisistä alueista tuli koko kiinteistö mukaan. Kuvassa14 on havainnollistettu B-mallin toiminta-periaatetta.

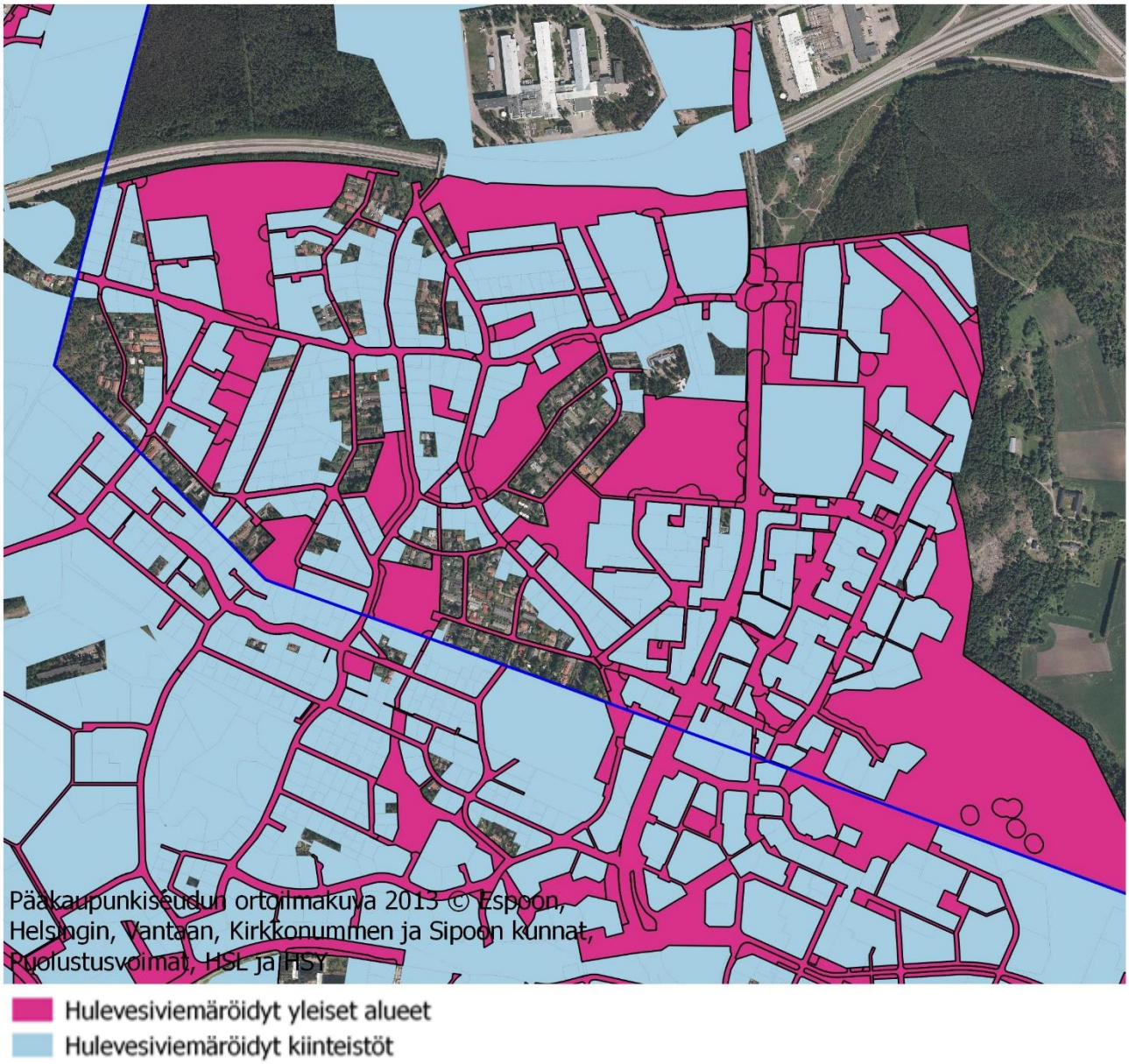

Kuva 14. Yleisten alueiden hulevesiviemäröity osuus B-mallilla

3 Tulokset

3.1 SYT:n tulokset

Taulukossa 1 on esitetty A- ja B-malleilla lasketut jäsenkuntakohtaiset yleisten alueiden prosenttiosuudet pelkästään asemakaava-alueella sekä koko huleveden viemäröintialueella. Taulukossa 2 on esitetty A- ja B-malleilla lasketut painotetut keskiarvot yleisten alueiden prosenttiosuuksista, kun painotuksena käytettiin jäsenkuntakohtaisesti yleisten alueiden kokonaispinta-alaa niin asemakaava-alueella kuin koko huleveden viemäröintialueella.

Taulukko 1. A- ja B-malleilla lasketut jäsenkuntakohtaiset yleisten alueiden prosenttiosuudet pelkästään asemakaava-alueen huleveden viemäröintialueella sekä koko huleveden viemäröintialueella

	A-malli		B-malli	
Aluerajaus	Asemakaava	Koko viemäröintialue	Asemakaava	Koko viemäröintialue
Helsinki	12,8 %	12,8 %	22,6 %	22,5 %
Espoo	20,3 %	20,4 %	36,1 %	39,0 %
Vantaa	15,5 %	15,5 %	26,7 %	26,9 %
Kauniainen	19,1 %	20,9 %	39,0 %	44,0 %

Taulukko 2. A- ja B-malleilla lasketut painotetut keskiarvot yleisten alueiden prosenttiosuuksista, kun painotuksena käytettiin jäsenkuntakohtaisesti yleisten alueiden kokonaispinta-alaa niin asemakaava-alueella kuin koko huleveden viemäröintialueella

	A-malli	B-malli
Asemakaava	16,5 %	29,5 %
Koko viemäröintialue	16,5 %	31,2 %

3.2 VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) tulokset

3.2.1 Yleisten alueiden prosenttiosuudet

Taulukossa 3 on esitetty VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) yleisten alueiden prosenttiosuuksien tulokset A- ja B-malleilla eri tarkastelukunnissa (Tuusula, Turku ja Kouvola). Tulosten perusteella pääteltiin, että A-mallilla saatu keskiarvo rakennettujen yleisten alueiden osuudeksi oli 22,8 % ja B-mallilla 24,7 %. Yhteenvetona monistesarjassa todettiin, että rakennettujen yleisten alueiden osuus hulevesiviemäröidystä alueesta vaihtelee keskimäärin 23–25 % välillä.

Taulukko 3. VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) tulokset A- ja B-malleilla eri tarkastelukunnissa

	A-malli	B-malli
Tuusula	17 %	31 %
Turku	23 %	27 %
Kouvola	18 %	25 %

3.2.2 Valtion alueiden ja rakentamattomien kiinteistöjen prosenttiosuudet

Valtion osuus

VVY:n monistesarjassa (nro 40, 2015) valtion osuudeksi Kouvolassa oli saatu noin 4 % ja tässä HSY:n jäsenkuntien tarkastelussa yleisten alueiden osuudeksi koko pääkaupunkiseudulla saatiin myös noin 4 %.

Rakentamattomien kiinteistöjen osuus

VVY:n monistesarjassa (nro 40, 2015) rakentamattomien kiinteistöjen ja valtion alueiden prosenttiosuus tarkastelukunnissa oli noin 44–48 % yleisistä alueista. Tässä raportissa aineistoa ei voitu jaotella erikseen rakennettuun tai rakentamattomaan, mutta puuston (voidaan olettaa vastaavan rakentamatonta kiinteistöä) prosenttiosuutta tarkasteltiin yleisillä alueilla ja koko huleveden viemäröintialueella taulukon 4 mukaan. Tarkastelun mukaan tässä raportissa myös ns. rakentamattomien kiinteistöjen prosenttiosuus yleisistä alueista on 41–53 % ja koko huleveden viemäröintialueella 34–38 %. Kauniaisten kohdalla prosenttiosuudet ovat hieman korkeampia.

Taulukko 4. Puuston eli rakentamattomien kiinteistöjen prosenttiosuus yleisillä alueilla ja koko huleveden viemäröintialueella

	Yleiset alueet	Koko viemäröintialue
Helsinki	41 %	35 %
Espoo	51 %	38 %
Vantaa	48 %	34 %
Kauniainen	63 %	43 %

4 Johtopäätökset

Vesihuoltolaissa ei erikseen kerrota, millä tavalla vesihuoltolaitoksen perimä korvaus yleisiltä alueilta vesihuoltolaitoksen hulevesiviemäriin johdettavan huleveden viemäröinnistä määrätään. VVY:n monistesarjassa (nro 40, 2015) esittelee toistaiseksi ainoat laskentamallit, joiden perusteella kustannusvastaavuus voidaan määrittää. Tässä raportissa noudateltiin esitettyjä laskentamalleja ja tuloksia vertaillessa saatiin samankaltaisia prosenttiosuuksia etenkin valtion ja rakentamattomien kiinteistöjen prosenttiosuuksien osalta sekä A- ja B-mallit noudattelivat samaa trendiä kuin VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) tulokset.

On ymmärrettävää, että laskentamallit antavat erilaiset tulokset. A-mallissa on huomioitu yleisistä alueista hulevesiviemäriputkesta vain 20 metrin etäisyydellä olevat osat, jolloin oletetusti luvut ovat pienempiä (17,8–20,9 %). Vastaavasti taas B-mallissa koko yleisten alueiden kiinteistö on otettu mukaan, jolloin yleisten alueiden prosenttiosuudet kasvavat (22,5–44,0 %). Myös VVY:n monistesarjassa on nähtävissä samankaltainen ero A-mallin (17–23 %) ja B-mallin (25–31 %) välillä, tosin erot olivat pienemmät.

Tässä raportissa saadut jäsenkuntakohtaiset prosenttiosuudet yllättivät hajonnallaan. Tuloksista havaitaan, että Helsingin (ilman sekaviemäröintiä) ja Vantaan yleisten alueiden prosenttiosuudet ovat samankaltaisia ja vastaavasti taas Espoon ja Kauniaisten prosenttiosuudet samankaltaisia.

Pelkät prosenttiluvat kertovat siis mahdollisesti enemmän kaavoituksesta kuin todellisesta korvausperusteesta hulevesiviemäriin johdettavan huleveden viemäröinnistä. Espoon, Vantaan ja Helsingin pohjoisosien yhdyskuntarakenne on luultavasti hyvin samankaltaista, mutta kaavoituksessa on eroja. Kuvissa 15–18 on tarkastelu jokaista jäsenkuntaa erikseen ja kuvista voidaan havaita, että kaavoituksessa on selviä eroja.

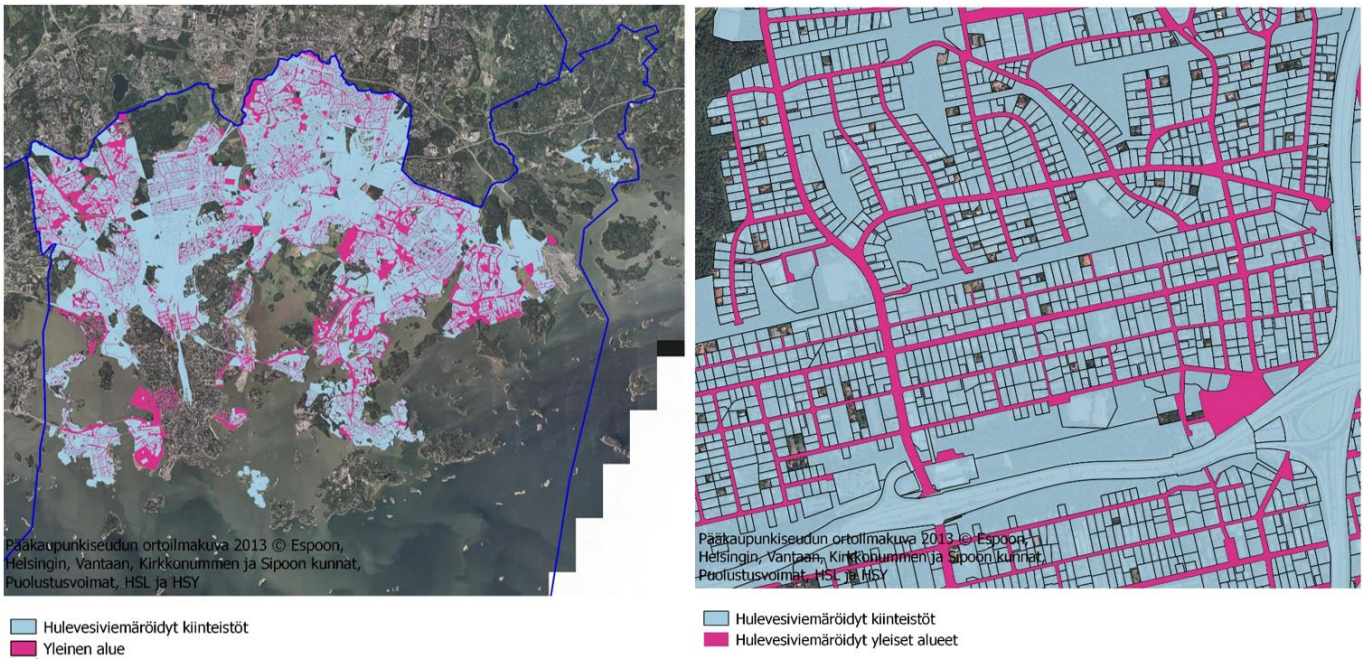

Kuva 15. Helsingin huleveden viemäröintialue (vasen) ja esimerkki kaavoituksesta (vasen)

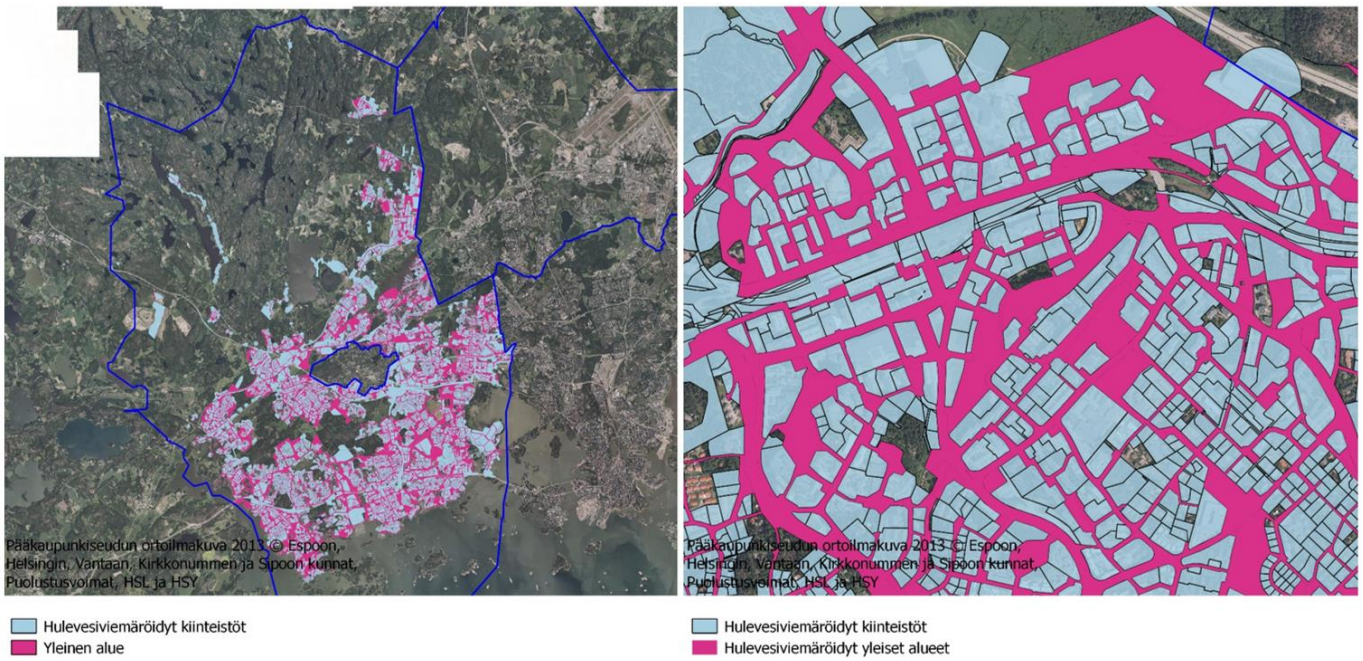

Kuva 16. Espoon huleveden viemäröintialue (vasen) ja esimerkki kaavoituksesta (vasen)

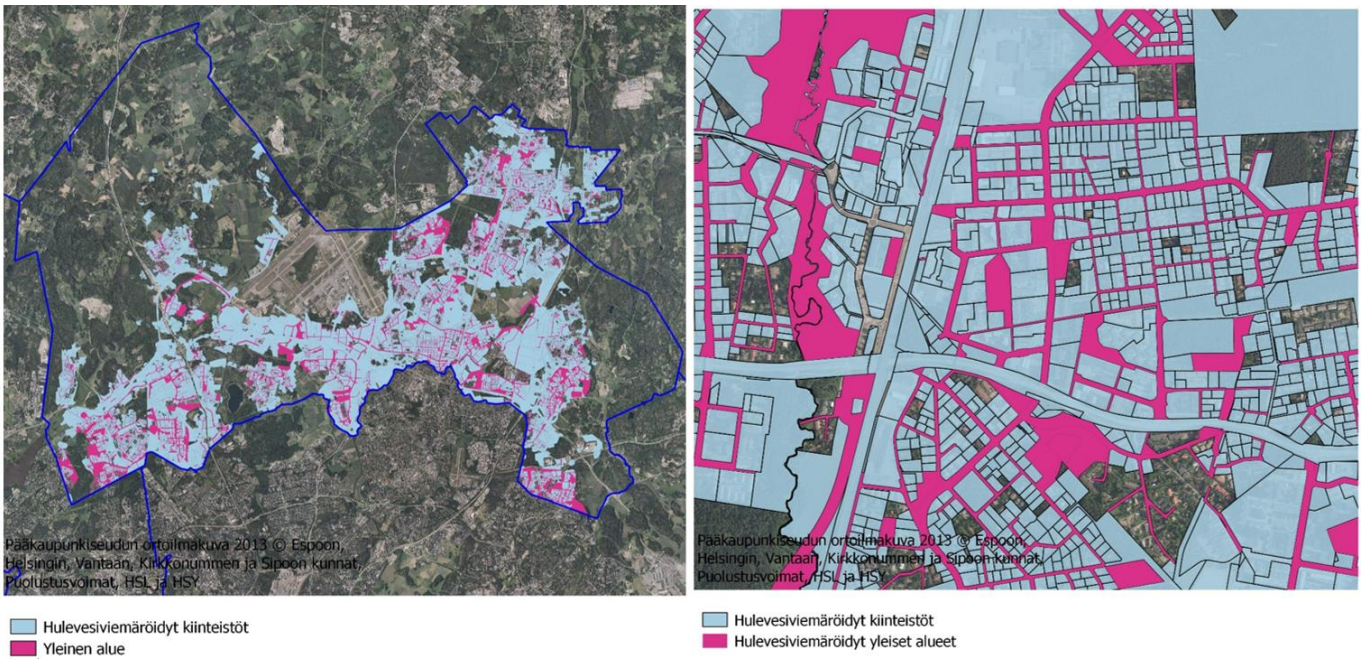

Kuva 17. Vantaan Kauniaisten huleveden viemäröintialue (vasen) ja esimerkki kaavoituksesta (vasen)

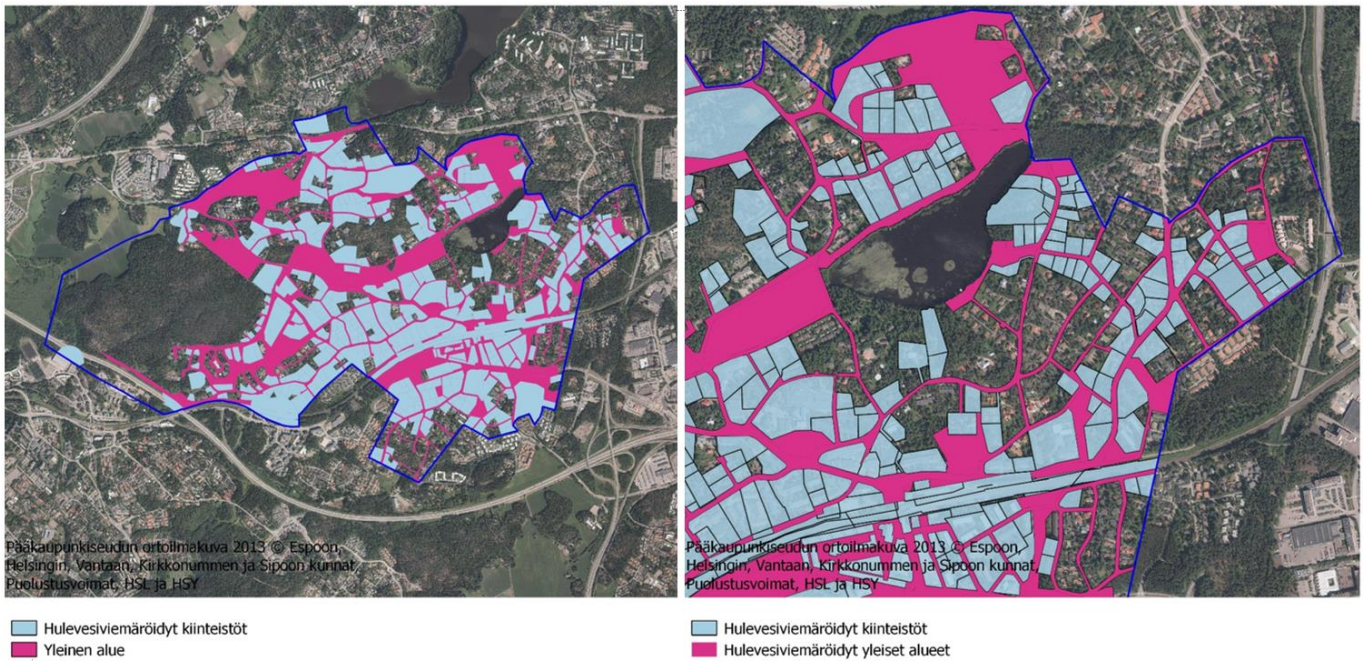

Kuva 18. Kauniaisten huleveden viemäröintialue (vasen) ja esimerkki kaavoituksesta (vasen)

5 Päivitys

VVY:n monistesarjan (nro 40, 2015) mukaan, vuosittaiset muutokset maankäytössä tai hulevesiverkoston kokonaispituudessa ovat niin pieniä, että ne eivät muuta yleisten alueiden osuutta merkittävästi. Tarkastelua ei siten ole tarpeen päivittää kovin usein.

Päivitys voisi olla järkevintä tehdä samassa aikataulussa HSY:n ja jäsenkuntien vesihuollon kehittämissuunnitelmien yhteydessä.

6 Lisätiedot

Vesilaitosyhdistyksen monistesarja nro 40, Helsinki 2015
ISBN 978-952-6697-12-3 (pdf)
ISSN 2242-7279
http://www.vvy.fi/files/4744/Tyokalujen_kehittaminen_huleveden_2_PDF.pdf

Outi Kesäniemi, projektitutkija
HSY, Seutu- ja ympäristötieto
outi.kesaniemi@hsy.fi

Elina Lehikoinen, projekti-insinööri
HSY, Vesihuolto
elina.lehikoinen@hsy.fi

7 Liitteet

Liite 1. Poistetut kiinteistöt jäsenkuntakohtaisesti

Liite 1.

Taulukossa on esitetty kaikki poistetut kiinteistöt Espoosta, Helsingistä ja Vantaalta. Lisäksi Kauniaisista poistettiin Kasavuorenmetsä (483783,0 m^2).

Espoo		Helsinki		Vantaa	
KIIN_NIM	Ala m^2	KIIN_NIM	Ala m^2	KIIN_NIM	Ala m^2
Alberga	320693,0	HETENIITTY	322234,0	BACKAS KARTANO	326325,0
ARJALA	628772,0	KAARELA	433977,0	GÄSTGIFVARS	307000,0
EESTINKALLIO-NIMI-NEN PUISTO	317068,0	Kartanonmetsä	1859436,9	HEIKKILÄ	428359,0
FANNS	443575,0	KORTTELEIDEN 33090 JA 33093...	340664,0	KATRINEBERG	913429,0
GERK	485367,0	LASSAS	686301,0	KAUNISTO	314132,0
HANIKANNIEMI	718111,0	MALMGÅRD	718913,0	KEIMOLAN RADIO-ASEMA	598546,0
HOVILA	605544,0	MUNKKINIEMI	455511,0	KORMUNIITTY	410169,0
Hyljepuisto, Kaitaan-laakso, Kaitaanmetsä, Ii-visniemenpelto, Iivis-niemenkallio	367190,0	MÄKELÄ	495191,0	Lentoasema	1559380,0
KALAJÄRVEN URHEILU-PUISTO, HIIRISUO	303228,0	NIINISAARI II	448596,0	Lentokenttä	11235480,6
Karjakaivo	4097269,0	OULUNKYLÄN KAR-TANO	519141,0	LINNANPUUT	634751,0
KLEMETS	442965,0	RATA-BRUSAS	304841,0	MARTINPELTO	412900,0
LAJALAMPI	731346,0	REIJOLA-GREIJUS	671309,0	NYBY	943489,0
LINTUKORPI, LINTU-KALLIOT	393995,0	REIMARS	369870,0	OLJEMARK	385145,0
LINTUVAARA	725485,0	SONABY	311618,0	PETIKONMÄKI	365764,0
Lövkullaskogen	679431,0	STANSVIK	1779581,7	Petinkonmäki	5905590,0
Mäkkylänmetsä	611300,0	TOMTBACKA	2717130,4	RÄCKHALS	416430,0
NYBY	515406,0	TUOMARINKYLÄN KARTANO	1718044,1	RÄCKHALS	2195375,3
NYGÅRD	354727,0	TUOMARINKYLÄN KARTANO	1214216,4	SARAS	446366,0
OITANS	311509,0	UUTELA	1056434,9	SILLBÖLE	650821,0
Pirttiharju, Joukinpelto	435520,0	WESTERKULLA	1415604,5	SILVOLAN TEKOJÄRVI	512057,0

PISANPUISTO YM	300677,0	WIKS	747337,0	SMEDS	481236,0
RASTASMÄKI,KAARLO AF HEURLININ	582778,0	WIKS	2078121,0	SOLBACKA	326456,0
Rintamäenpuisto, Rinta-metsä	570186,0	WIKSBERG	1253033,3	Storpetas	354926,0
TAPIOLA	422183,0	VUOSAAREN SA-TAMA-ALUE	1732379,2	T3	433471,0
Turvesuonpuisto	379724,0	yhteensä 23649485,4		VARISTO	716840,0
TYSKAS	420819,0			VAUHTI	378012,0
UPPGÅRD	572263,0			yhteensä 31652449,9	
VANTINNIITTY	392832,0				
yhteensä 17129963,0					